

ligt med nogle faa Ord ved Behandlingen af syv Hundrede andre Spørgsmaal under Finanslovforslagets første Behandling at sige noget, som kan være blot i fjerneste Maade vejledende, om saa vidtrækkende Spørgsmaal. Men jeg vil dog ikke undlade at udtale, at ihvorvel jeg for mit Vedkommende haaber, at naar Verdenskrigen en Gang hører op, det da vil være muligt i det store og væsentlige at vende tilbage til det samme Linier for økonomisk Liv, som var gældende før Krigen. Thi jeg mener, at det er det ene heldbringende for et Land at kunne føre sit økonomiske Liv under Anerkendelse af Frihed, kan det ikke nægtes, at de Erfaringer, som er gjorte i disse Aaringer, ikke uden videre kan skydes til Side, og at det kan komme til at ligge for, at der ikke blot i de nærmeste Aar efter Krigen, men ogsaa maaske til Stadighed kan blive Anledning til at træffe Forholdsregler, som man ikke tidligere har tænkt sig. Men disse Problemer er saa vidtrækkende og omfattende og vil kræve saa indgaaende Overvejelser, inden man kan give sig i Lag med dem, at jeg ikke her paa Stedet tør udtale mig om, hvorledes Regeringen har tænkt sig at behandle disse Opgaver. Og saa behøver jeg maaske ikke at tilføje, at naar det Tidspunkt indtræder, da disse Spørgsmaal praktisk kan komme til at foreligge for Rigsdagen, vil det muligvis være en anden Regering end den nuværende, der kommer til at tage dem op.

Undervisningsministeren (Keiser-Nielsen): Det ærede Medlem fra Stege (Jessen) var inde paa Spørgsmaalet om Statstilskud til de københavnske Kommuneskoler og beklagede sig over, at Statstilskuddet ikke var retfærdigt fordelt. Det Emne skal jeg ikke indlade mig paa; jeg er ikke helt inde i, hvilke Regler der har været fulgt, da denne Fordeling skete i sin Tid, og hvilke Betragtninger der har ført til, at Tilskuddet er blevet fordelt saa forskelligt mellem København og Landet. Naar det ærede Medlem dernæst siger, at man ved Tildeling af Dyrtidstillæg skulde gaa til en anden Fordeling og ikke fremture i den Uretfærdighed, der er begaaet, maa jeg imidlertid modsige ham. Det er efter min Mening nødvendigt at man, naar man en Gang har foretaget For-

delingen af Statstilskuddet til Kommunerne mellem Hovedstaden og det øvrige Land, som sket er, saa ogsaa foretager Fordelingen af Dyrtidstillæget i samme Forhold, og da det første Dyrtidstillæg blev fordelt, skete denne Fordeling efter Forhandling med Finansudvalget. Jeg tror, at dette er den retfærdigste Fremgangsmaade, og derfor maa Ministeriet fremdeles følge denne Vej. Det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds (L. D. Rasmussen) omtalte en Forfatterunderstøttelse paa Finanslovforslaget til Frøken Reimer paa 400 Kr. og ønskede dette Beløb forhøjet. Det lader sig imidlertid ikke gøre, uden at man foretager en hel Del andre Forhøjelser. Ved en Forhandling med Finansudvalget blev man enig om, at alle de Forfatterunderstøttelser, der optoges paa denne Konto, skulde sættes til 400 Kr., ingen skulde sættes under og ingen over. Man er derfor nødt til, naar man optager Frøken Reimer paa denne Konto, at give hende det samme Beløb, hvis man da ikke vil foretage en samlet Forhøjelse af hele Kontoen, hvilket rimeligvis atter vilde medføre en Forhøjelse af hele Understøttelseskontoen paa Undervisningsministeriets Budget. Der vil i saa Fald blive Tale om en meget betydelig Forøgelse, da det drejer sig om en stor Mængde Mennesker.

Det ærede Medlem fra Vejle (C. Jacobsen) klagede over, at der ikke paa Finanslovforslaget fandtes en fornyet Bevilling paa 500 Kr. aarlig i 5 Aar til Blindehjemmet i Vejle, og sagde, at der var indgivet Andragende herom. Jeg skulde tro, da der ikke findes optaget nogen Bevilling, og da der, saa vidt jeg ved, ikke vilde være nogen Anledning til at slette dette Beløb, som gentagne Gange har været bevilget i den 5-aarige Periode, at Andragendet mulig er kommet for sent ind eller paa en eller anden Maade har forpuppet sig, saa det ikke har kunnet komme med ved Fremlæggelsen af Finanslovforslaget. Jeg skal imidlertid undersøge Sagen. Hvis der ikke er andre Ting i Vejen, vil Bevillingen blive foreslaaet ved Ændringsforslag til anden Behandling.

Det ærede Medlem fra Nørresundby (Kirk) omtalte Vodskov-Anstalten og sagde, at der kun er bygget en af de 8 Pavilloner, som var projekterede, da man udarbejdede Planerne til denne Anstalt. Det